

**2008. december 4-én benyújtott kereset – Az Európai
Közösségek Bizottsága kontra Lengyel Köztársaság**

(C-545/08. sz. ügy)

(2009/C 82/18)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők:
A. Nijenhuis és K. Mojszewicz)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság – mivel a szélessávú szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjszabásokat előzetes piaci elemzés nélkül szabályozta – nem teljesítette a 2002/22/EK irányelv⁽¹⁾ 16. és 17. cikkének a 2002/21/EK irányelv⁽²⁾ 16. és 27. cikkével összefüggésben értelmezett rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit;
- a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Lengyel Köztársaság – mivel a szélessávú szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjszabásokat előzetes piaci elemzés nélkül szabályozta – nem teljesítette a 2002/22/EK irányelv 16. és 17. cikkének a 2002/21/EK irányelv 16. és 27. cikkével összefüggésben értelmezett rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit.

Először is az Urząd Komunikacji Elektronicznej der Telekomunikacja Polska elnöke által az érvényes közösségi rendelkezések hatálybalépése után két évvel Lengyelországban előírt kötelezettségek, azaz azon követelmény, hogy a vállalkozás a szélessávú szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjszabásokat a nemzeti szabályozási hatósághoz engedélyezésre benyújtsa, valamint azon követelmény, hogy a díjszabásokat a szolgáltatások nyújtásának költségei alapján állapítsák meg, új kötelezettségeket, nem pedig fennálló kötelezettségek fenntartását jelentik.

Másodszor a Telekomunikacja Polskával szemben az Urząd Komunikacji Elektronicznej elnöke által a szélessávú szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjszabásokra vonatkozóan előírt szabályozási kötelezettségek nem tekinthetők a keretirányelv 27. cikke szerinti átmeneti intézkedésnek, mivel a 98/10/EK irányelv 17. cikke, amelyről a 27. cikkben szó van, csak a helyhez kötött, nyilvános telefonhálózatok és -szolgáltatások igénybevételére vonatkozó díjszabásokra vonatkozik.

⁽¹⁾ Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.).

⁽²⁾ Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Keretirányelv) (HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.).

A T-100/06. sz., Deepak Rajani (Dear!Net Online) kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2008. november 26-án hozott ítélet ellen Deepak Rajani (Dear!Net Online) által 2009. február 9-én benyújtott fellebbezés

(C-559/08. P. sz. ügy)

(2009/C 82/19)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (képviselő:
A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Artoz-Papier AG

Kereseti kérelmek

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-100/06. sz. ügyben 2008. november 26-én hozott ítéletét.
- A Bíróság az OHIM-ot kötelezze a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a következő indokok alapján kéri a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését:

- az Elsőfokú Bíróság az első jogalap elutasítása során tévesen értelmezte a közösségi védjegyrendeletnek a Madridi Megállapodás 4. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 43. cikkének (2) és (3) bekezdését;
- az Elsőfokú Bíróság az első jogalap elutasítása során megsértette az Európai Unióról szóló Szerződés (egységes szerkezetbe foglalt változata) 6. cikkét, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (ECHR) 14. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkét;
- az Elsőfokú Bíróság az első jogalap elutasítása során megsértette a 89/104/EK irányelvnek⁽¹⁾ a 89/104/EK irányelv 1. cikkével összefüggésben értelmezett 10. cikkét;
- az Elsőfokú Bíróság a második jogalap elutasítása során megsértette a közösségi védjegyrendelet 79. cikkét, mivel nem vette figyelembe, hogy a felszólaló rosszhiszeműen járt el;
- az Elsőfokú Bíróság a második jogalap elutasítása során tévesen ítélte összetéveszthetőségig hasonlóknak a szóban forgó védjegyeket, és ezzel megsértette a közösségi védjegyrendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját;
- az Elsőfokú Bíróság a második jogalap elutasítása során megsértette az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 135. cikkének 4. §-át, mivel figyelmen kívül hagyta a hozzá benyújtott keresetlevélhez mellékként csatolt bizonyítékokat;

- az Elsőfokú Bíróság a második jogalap elutasítása során megsértette az Európai Unióról szóló Szerződés (egységes szerkezetbe foglalt változata) 220. cikkével összefüggésben értelmezett 49. és 50. cikkét;
- az Elsőfokú Bíróság a második jogalap elutasítása során nem vette figyelembe, hogy az OHIM visszaélt a hatáskörével.

(¹) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EKG első tanácsi irányelv (HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.).

A Hof van Beroep te Gent (Belgium) által 2009. január 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Erotic Center BVBA kontra Belga állam

(C-3/09. sz. ügy)

(2009/C 82/20)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Beroep te Gent

Az alapeljárás felei

Felperes: Erotic Center BVBA

Alperes: Belga állam

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A hozzáadottérték-adóról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EKG hatodik tanácsi irányelv (¹) H. mellékletének 7. kategóriája (jelenleg a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (²) III. mellékletének 7. pontja) szerinti „mozinak” tekinthető-e a zárható helyiségből álló olyan kabin, ahol csak egy személy fér el, aki díj ellenében képernyőn filmeket nézhet, amelynek során a filmvetítést pénzérme bedobásával maga indítja el, különböző filmek közül válogathat és a díjnak megfelelő időtartam alatt folyamatosan módosíthatja a vetítendő filmre vonatkozó választását?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

(²) A közös hozzáadottértékadó-rendszeréről szóló irányelv (HL L 347., 1. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-160/04. sz., Potamianos kontra Bizottság ügyben 2008. október 15-én hozott ítélete ellen Gerasimos Potamianos által 2009. január 8-án benyújtott fellebbezés

(C-4/09. sz. ügy)

(2009/C 82/21)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Gerasimos Potamianos (képviselők: S. Orlandi, A. Collen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-160/04. sz., Potamianos kontra Bizottság ügyben 2008. október 15-én hozott azon ítélete rendelkező részének minden pontját, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította a fellebbező 2004. április 26-i keresetében szereplő, a szerződéskötésre jogosult hatóságnak a fellebbező ideiglenes alkalmazotti szerződése meg nem hosszabbításáról szóló határozata ellen irányuló összes kérelmét;
- a Bíróság helyezze hatályon kívül a szerződéskötésre jogosult hatóságnak a fellebbező ideiglenes alkalmazotti szerződését meg nem hosszabbító határozatát;
- a Bíróság kötelezze az alperest mindkét eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező négy jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap szerint téves az Elsőfokú Bíróság azon értelmezése, amely szerint az ideiglenes alkalmazotti szerződés meg nem hosszabbítása a szolgálati érdeken alapul. A fellebbező felettese ugyanis több alkalommal is kérték a fellebbező szerződésének meghosszabbítását. Objektív, helytálló és egybehangzó ténykörülmények éppen ellenkezőleg arra engednek következtetni, hogy a „halmozódást tiltó” szabály alkalmazása – amely szabály hat évben maximálja az ideiglenes alkalmazott foglalkoztatásának időtartamát – képezi a szóban forgó meghosszabbítás egyetlen akadályát.

Második jogalapjában a fellebbező azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a fellebbező nem pályázott az érintett állásra, miközben a fellebbező kellő időben kérte szerződésének meghosszabbítását, és kérelmét többször megismételte, még az álláshirdetés közzétételét követően is.